

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Hominis cum aranea comparatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

tiora verò animalia perrupto facilè texto, quoquò libuerit, elabuntur: ita leges imbecillam & tenuem plebeculam cohibent atque castigant, potentioribus verò nihil adversantur, qui eas ex arbitrio tollunt, scindunt, abrogant, refigunt. Pierius in Hieroglyph. lib. 26. cap. 47. His vir quidam doctus connumerat cincinnatulos pueros, puellasque, qui in comendis capillis tempus malè perdunt, & stulto se labore consumunt, crinium expandendo retia ad muscas, hoc est, ad gloriolam aliquam & vanitatem, vel blandiorem oculi alieni nictationem aucupandam. Atque horum omnium, quos recensuimus, Symbolum est *Arachne*, quæ fiducia ingenij & artis elata, cum suo fastu in araneolam immigravit, & in elaboranda textili nebula, studium omne, vitamque consumpsit. Hinc proverbio locus factus: *araneorum telas texere*, id est in re frivola, nulliùsque frugis, infinitum atque anxium laborem capere.

III. (b) Non possum omittere, quin huc adducam virorum doctorum sensa super illud psalmi 89. *Anni nostri sicut aranea meditabuntur*, id est, reputabuntur, quia laboriosi sunt, & tamen inutiles, & vani, ut anni araneæ. In quæ verba Hugo Cardinalis; aranea, inquit, primò facit telam subtilem, & inutilem; idem facit astutia mundi. Isa. 19. *Confundentur texentes subtilia*. Quales illi, qui annos consumunt aut subtili & inutili, quod supra diximus, studio: aut astuti sunt & versuti in technis & fraudibus texendis, ut alios capiant & irretiant. Pergit Hugo. Secundò aranea se eviscerat; sic facit, avarus. Eccli. 10. *Nihil est iniquius, quam amare pecuniam; hic enim & animam suam venalem habet; quoniam in vita sua projecit intima sua*, id est, illa & ex ta instar araneæ, vitam & animam exposuit, ac perdidit ad opes acquirendas & accumulandas. 3. Aranea multùm laborat, & citò dissipatur opus ejus; sic accidit homini in fugacibus rebus spem suam ponenti. Jobi 8. *Sicut tela araneorum fiducia ejus*. 4. Aranea tabescit, cum telam suam ruptam conspicit. Contingit hoc longa cogitationum ac negotiorum suorum fila ducentibus, & alta meditantibus. In tales illud psal. 38. convenit: *Tabescere fecisti, sicut araneam, animam ejus*. 5. Vita hominum vanitatibus, & curis terrenis deditorum insperatò rumpitur, uti araneorum tela. Isa. 38. *Dum adhuc ordiret, succidit me. Dum divitijs crescere, honoribus ascendere, ætate ac forma florescere incipiunt, mors telam abruptit; anni que malè consumpti seris gemitibus revocantur* Isa. 59. *Quia telas araneorum texerunt; opera eo-*

Y

72000,

(a) Puellarum & puerorum (b) Homini enim aranea comparatio.

rum, opera inutilia. 6. Aranearum tela semel rupta, refarciri non potest. Nempe fera venit post fata poenitentia; cassum fuit, quidquid laboratum fuit. Hæc Hugo. S. Augustinus in eundem psalmi locum. Aranea, inquit, huc illuc discurret, & textit tota die: & labor quidem grandis est, sed effectus nullus. Sic & vita hominum huc illucque discurret: possessiones quarimus, divitias appetimus, procreamus filios, in regna sustollimur, & omnia facimus; & non intelligimus, quod aranea telam teximus. Hæc eadem Psaltis regij verba eleganter & facundè, ut solet, explicat P. Hieremias Drexelius, Confid. 7. de æternit. quem operæ pretium est audire. Quid, ait, aliud sunt anni nostri, nisi continua exercitatio, & laboriosa meditatio? totum vitæ nostræ tempus varijs laboribus, multis doloribus, varijs timoribus, crebris suspicionibus, sollicitudinibus panè innumeris exercetur; sicut aranea cum fila filis nectit, catenatus & continuus est labor noster, continua suspiria, jam ut illo fruamur, jam ut istud amoliamur à nobis: & nescimus, quod aranearum telam teximus, grandi labore, raro successu, nullo effectu. Aranea laboriosè telam suam orditur, diu multumque discurret, hac illac circuit, in idem sæpius redit, seipsam consumit, dum suam illam multiplicium filorum rotulam absolvat. Exenterat & eviscerat sese, ut suum illud perflatile tentoriolum ex arte concinnet. Quod ut sublimè suspendat, affigat, firmetque, sexcenties, it & redit, nec visceribus suis parcat: libenter ea in tenuissimam hanc texturam impendit. Cum verò translucidum hoc & subtilissimum conopeum jam pendet alligatum, & textile hoc opus absolutum est, ad levem scoparum ductum omnis labor intercidit & perit; misella verò aranea vel in tela sua interficitur, vel eà, velut laqueo, trahitur ad mortem, pede obtenda. Ita imprudens animalculum, aut funebre sibi ipsi linteum nevit, quo involveretur: aut restem confecit, quò necaretur. Ita prorsus homines, instar araneæ, multis sese laboribus exhauriunt, ut in altum emergant, ut voluptatibus affluant, ut opes struant, retineant, & augeant. Hisce conatibus omne suum ingenium impendunt, sudant, enervantur, sicut araneæ viscerum egestu; & cum omnia fecerint, telas aranearum habent, & texturum opus ad capiendas muscas. Hæc ille piè, doctèque de araneæ laboribus.

